

A test halhatatlansága

Sokan, sokfelé beszélnek a halhatatlanságról, a lélek időtlenségéről. A test halhatatlansága nem szokott szóba kerülni. Talán mert túlságosan látható az eredmény, hogy tényleg megtörténik-e vagy sem, és nem lehet elfedni, félremagyarázni, rejtélyeskedni. A test halhatatlanságát a science-fiction és a horror műfajába száműzték, és tudományos képtelenségnek bélyegezték. Ha valaki csak elkezd beszélni róla, az egyik legelső reakció, ami megérkezik, valahogy így hangzik: „Az ember nem játszhat istent”. Azt mondják, az élet szépsége annak törekénységében rejlik. Azt mondják, a halandóságból ered a kreativitás. A Hegylakó filmzenéjében Freddy Mercury ezt énekelte: „Who wants to live forever?”. Ki akar örökké élni… Mi ez a különös ellenállás? Mi ez a furcsa viszolygás? Mintha bebetonozott mentségek lennének egy mindenki által hön áhított cél elérhetetlenségével kapcsolatban, amire annyira vágyunk, hogy a kudarcától való rettegésünkben nemhogy megpróbálni nem merjük a halál feltörését, de egyenesen abba a hitbe menekülünk, hogy nem is szabad ezzel foglalkozni… De vajon honnan jön mindez? Mi az, ami meghal a testben? Melyik része? Érdekes kérdés ez, és nem szerencsés csípőből válaszokat rávágni. Tudományosan nem tudták megállapítani, hogy mi a halál maga, mi adja a különbséget élet és halál között, és minek a halála eredményezi a test halálát? Első olvasatra ez ostobaságnak, felelőtlen kijelentésnek tűnik. Mi az, hogy a tudomány nem tudja, mi a halál? Mindenki tudja! A halál az, hogy nem dobog a szív! A halál az, hogy ott hever a test, és nem tud felállni! De ez nem ilyen egyszerű.

Ugyanis nem tudják megmondani, hogy mi az, amitől dobog a szív, és mi az, amitől leáll. És mivel nem tudják egyik kérdésre sem a választ, vajon honnan tudnák, hogy a halál legyőzhetetlen rém? Ha nem tudja a tudomány, hogy mi dobogtatja a szívet, miért lenne lehetetlen a megállt szív újraindítása? És itt most nem a klinikai halálra és a reanimatológiára gondolok. Az nem újdonság, hogy a sejtosztódás során bekövetkező DNS-másolódás hibái eredményezik a test egyes szerveinek, részeinek romlását, ami maga az öregedés. Hogy miért nem tökéletes a másolódás, ez jó kérdés. Ha tökéletes lenne, nem lenne öregedés, és nem lenne sokszínűség sem, és mindenki ugyanúgy nézne ki. A 90-es évek első felében az Egyesült Államokban gyártottak egy pólót, amin volt egy felirat: „Vigyél el egy bolygóra, ahol minden lány úgy néz ki, mint Janet!”. A Janet az Janet Jackson. Látható, hogy ha mindenki ugyanúgy nézne ki, az nem feltétlenül okozna problémát mindenkinek… De vissza a témánkra. Mindent túlzásba lehet vinni. A másolódás tökéletlensége egy ideg fejlődés, azon túl romlás, és ez az, amit öregségnek hívunk. Mi lenne, ha ki tudnánk kapcsolni az öregedést? Megkérdeztem néhány embert ezzel kapcsolatban, és szélsőséges reakciókat kaptam. Volt, aki azt mondta, hogy azonnal kell neki, a családjának, a gyerekeinek, a szüleinek, a barátainak, a kedvenc hírességeinek, mindenkinek. És volt, aki felháborodott, hogy ez a természet és isten ellen való aljas tett. Tehát látható, hogy ha valósággá válna az öregedés megállítás, illetve visszafordítása, koránt sem kellene mindenkinek. Persze, vannak, akik unják a rettegést, könyökükön jön ki a betegeskedés, belefásultak szeretteik elvesztésébe, és máig nem tudták feldolgozni kedvenc énekesük, színészünk, sportolójuk halálát. Vannak, akik szerint az időnk rövidege okozza ezt a kapkodást, amit láthatunk a világban – hogy semmi nem fontos igazán, és mindent bele kell zsúfolni ebbe a kis időbe. Ha van valami, ami öli a kreativitást, akkor az a halál közelsége. Ha valaki nem hiszi, ugorjon le egy ház tetejéről, és figyelje, micsoda ötletek jutnak eszébe! Vagy egy időre higgye el, hogy halálos beteg, és nézze végig, ahogyan kiég. Nem, az igazság éppen az, hogy azokban a pillanatokban, amikor nem kísért a halál, a fantázia vágtat, szárnyal, és határokat dönt le. De hogy miért is írom le mindezt? Azért, mert egy magánfinanszírozású kutatócsoport rájött valamire. Vissza tudják fiatalítani a bőrt. Teljesen. Bármilyen korú embernél, bármilyen mértékben tönkrement bőrnél. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy van egy 80 éves hölgy, akinek a testén szakadékokra tagozódott a bőr, összegyűrődött, elsatnyult, majd kap egy kis kezelést, és minden bőrhibája eltűnik, és a bőre ugyanúgy néz ki, mint 20-24 éves korában, amikor elérte fejlettsége csúcspontját. Mágia? Nem, csak egy gél, amit laborban raktak össze. Igaz, növényekből áll, de ez másodlagos. Istentelen? Miért is? Kinek árt ez? Kinek fáj? Ugyanez a tudóscsoport a bőrnél feltalált eljárást, és ugyanazt az elvet felhasználva kifejlesztette a vese, a máj, a tüdő, a szív és a szem visszafiataltításának technológiáját. És ez már a halhatatlanság küszöbe. Hogy mit okoz majd ez társadalmilag, és mennyire tolja ki az emberiség határait, már a jövő kérdése. Ahogyan az is, hogy mennyi támadást von majd ez maga után, és hogy mekkora üzlet lesz ebben részt venni. Amit én itt és most zárszóként elmondhatok, hogy mindez létezik, és hozzáférhető. Engem érdekelt, így lecsaptam rá. Az is tetszik benne, hogy ez olyan igazán Julius Andannak való téma. Semmi sem tökéletes, a Rendszer sem, a kaszt sem. Az elnyomás is hibázik néha. A halhatatlanság vált elérhetővé, bárki számára, mert egy hónapnyi örök fiatalság ára tíz mozijegy árába kerül, és mert itt van Magyarországon. Elmondhatjuk hát, hogy eljutottunk valaminek a küszöbére, ami változást hoz a történelemben. Mindaz, amit leírtam fentebb, igaz. Most pedig figyeljétek, hányan mertek hozzászólni, és hányan mertek kérni belőle. Az, amit lehetetlennek látunk, mások láttatják velünk annak. Minden ellenállásunk, és elutasításunk a médiából ered. Kérdés, hogy melyik a fontosabb: tenni egy próbát, vagy hinni a médiának?